

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/63/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123205595
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123205595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcov: 1. A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., 2. E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., právne zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, IČO: 31 954 448, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. o primerané finančné zadostučinenie 900,- EUR takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1. a žalobcovi 2. a to každému osobitne sumu 150,00 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1. a žalobcovi 2. a to každému z nich náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu dňa 09.06.2023 sa žalobcovia domáhali na žalovanom zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 900 €.

1.1. Žalobcovia v žalobe uviedli:

„ V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 9Csp/41/2022 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok sme boli ako žalobcovia v postavení spotrebiteľov úspešní v oboch uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/41/2022, z 10.10.2022 (ďalej len Základné konanie), ktorý nadobudol právoplatnosť 11.11.2022.

Súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere F. XXXXXXXXXXXX, G. dňa 16.02.2010, je bezúročný a bez poplatkov,

Určil, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o revolvingovom úvere F. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 16.02.2010 v čl. 8. bod 1 v znení:

„Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom ďalej len (ako úver/revolving) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 147,88 €/4455 SKK, b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 80,66 €/2 430 SKK. V prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý, odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, čo mu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas, veriteľ je

povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby a v bode 8.4:

„Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa čl. 4.1 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa čl. 4.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 žiadosti/zmluvy.“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.“

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril nasledujúco:

- neuznáva žalobcom vznesený nárok ani čo do základu a ani čo do výšky.

3. Súd rozhodol bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 297 písm.b) C.s.p. (ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.) pričom z listín tvoriacich súdny spis zistil nasledujúce:

3.1. Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 9Csp/41/2022 zo dňa 16.01.2020 takto rozhodol:

I. Určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy o E. H. F. XXXXXXXXXXXX G. dňa 16.02.2010 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Určuje, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve I. E. H. F. XXXXXXXXXXXX G. J. XX.XX.XXXX K. F. X C. X K. G.:

„Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom ďalej len (ako úver/revolving) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu:

- za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 147,88 €/4455 SKK,

- za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 80,66 €/2 430 SKK.

V prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý, odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, čo mu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas, veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“

a v bode 8.4:

„Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa čl. 4.1 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa čl. 4.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 žiadosti/zmluvy.“

sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

4. Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 - Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 – Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

4.1. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé čo i len privodiť ujmu spotrebiteľovi.

4.2. V prejednávanej príhode zo strany žalobcu došlo k iniciovaniu súdneho konania z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v ktorom bol úspešný. Úspešne teda uplatnil porušenie jeho práva garantovaného ako zákonom o ochrane spotrebiteľa, tak aj Občianskym zákonníkom.

4.3. Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že súčasné znenie § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. a zakladá nárok na finančné zadosťučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bez toho, žeby sa vyžadovala, čo len potenciálna ujma. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita. Týmto je daná aj odpoveď na obvyklú argumentáciu žalovaných dodávateľov, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že právo na primerané finančné zadosťučinenie dané až „vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak“. Podľa názoru súdu dotknuté zákonné ustanovenie žiadnu takúto podmienku nestanovuje a naopak dovŕšuje sa ním ochrana spotrebiteľa v dodávateľom spôsobenom závadnom spotrebiteľskom vzťahu. Primerané zadosťučinenie podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. nemá napriek svojmu názvu nič spoločné s obdobným inštitútom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto nie je potrebné skúmať, či a ako bolo zasiahnuté do osobnostnej sféry spotrebiteľa.

4.4. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba pri určovaní jeho výšky vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú a primerane aj funkciu preventívno - sankčnú (pričom však táto funkcia sama o sebe nespôsobuje zvýšenie sumy priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia) tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať predovšetkým ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybné ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopusť, prípadne sa ho nedopusť v takej intenzite.

Podľa NS SR sp. zn 6 Cdo/127/2017 - Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku,

t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezodôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

5. Pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadosťučinenia, tak súd má za to, že finančné zadosťučinenie musí byť priznané ako primerané. V prejednávanej veci patrí finančné zadosťučinenie za porušenie ustanovení občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a neprijateľnosť zmluvných podmienok.

5.1. Žalobcovia požadovali jednu sumu bez určenia podielov a bez povinnosti žalovaného zaplatiť ju spoločne a nerozdielne. Až neskôr uviedli, že zo žalovanej sumy 900 € každý požaduje polovicu, teda 450 €. Primerané finančné zadosťučinenie tak priznal súd pre každého zo žalobcov osobitne, keďže ide o deliteľný (peňažný) záväzok a aktívna solidarita pri primeranom peňažnom zadosťučinení (teda na plnenie spoločne a nerozdielne) nie je daná. Súd poukazuje na § 512 ods.1 OZ - Ak má dlžník splniť dlh viacerým veriteľom a ak ide o deliteľné plnenie, môže každý veriteľ požadovať len svoj diel; ak inej dohody niet, je dlžník oprávnený plniť každému z veriteľov rovnaký diel.

Podľa 1Cdo/82/2007 - Odvolací súd, rozhodujúc o nájomnom v celkovej sume 433 000.-Sk, postupoval správne, keď neaplikoval citované ustanovenie § 512 ods. 2 Obč. zák., lebo táto úprava sa vzťahuje na prípad nedeliteľného záväzku. Pretože žalobcovia nemali aktívnu solidaritu podľa § 513 Obč. zák. a išlo o plnenie deliteľné, u ktorého môže každý veriteľ požadovať len svoj diel, správne vzal zreteľ na výšku dielu každého zo žalobcov, ako boli určené v zmluve o prenájme nebytových priestorov z 1. októbra 1995, a výšku požadovaného podielu, ako bol uplatňovaný žalobou (jedna polovina pre každého zo žalobcov). Žalobcovia žalobou požadovanú sumu nežalovali ako solidárnu pohľadávku (ako solidárni veritelia, z ktorých každý môže samostatne od žalovaného požadovať splnenie celého uplatneného dlhu). Žiadali, aby deliteľné plnenie vymedzené jednou sumou im žalovaný ako dlžník zaplatil bez toho, aby uviedli, v akom pomere má byť dlh tomu - ktorému zo žalobcov zaplatený. Podmienky aktívnej solidarity, ako sú určené v § 513 Obč. zák., neboli splnené (žiadna z alternatív). Správne preto odvolací súd po zistení, že sa tu nejedná o aktívnu solidaritu (solidárnu pohľadávku), vyvodil, že pokiaľ deliteľné plnenie, ktoré nemalo takúto povahu, žalobcovia požadovali v celej sume pre oboch bez stanovenia svojho podielu, tak že žiadali každý polovicu. Každý z veriteľov (žalobcov) mohol však požadovať z deliteľného plnenia, ktoré žalovali, len svoj diel v zmysle citovaného § 512 ods. 1 Obč. zák., založený na bode III. zmluvy o prenájme nebytových priestorov z 1. októbra 1995, kde bola dohodnutá úhrada za užívanie prenajatých priestorov v určených podieloch, t.j. žalobca 1/ vo výške 2/3 a žalobca 2/ vo výške 1/3. Nemožno sa stotožniť s názorom žalobcov, že - hoci sa jedná o peňažné plnenie a absentuje aktívna solidarita - ide v ich prípade buď o nedeliteľný záväzok (§ 512 ods. 2 Obč. zák.) alebo o solidárnu pohľadávku v zmysle § 513 Obč. zák. Odvolací súd teda nepochybil, keď v danom prípade deliteľného plnenia, u ktorého každý zo žalobcov ako samostatných veriteľov mohol žalovať len svoj diel, aplikoval ustanovenie § 512 ods. 1 Obč. zák. Keďže žalobcovia neboli solidárni veritelia, uplatnená suma nepredstavuje jeden solidárny (samostatný) nárok.

5.2. Žalobcovia požadovali za 3 tvrdené porušenia spotrebiteľského práva sumu 3 x 300 €, každý zo žalobcov tak požadoval sumu 3 x 150 €.

5.3. Za určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru považuje súd za primerané zadosťučinenie sumu 50 € pre každého zo žalobcov a za neprijateľné zmluvné podmienky sumu 100 € pre každého zo žalobcov. Pri neprijateľnosti zmluvných podmienok prihliadal súd na ich vzájomnú previazanosť, kde čl.8 bod 1 stanovil poplatok 147,88 € a bod 8.4. stanovoval splatnosť tohto poplatku, takže ich súd posudzoval ako celok. Významovo išlo o jednu zmluvnú podmienku bez ohľadu, že bola rozdelená do viacerých bodov, ktoré samy osebe nemali zmysel (teda, ak súd vyhlásil za neprijateľný poplatok, nemohol v zmluve ponechať ustanovenie o jeho splatnosti).

6. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6.1. Žalobcovia boli v konaní plne úspešní (výška plnenia závisela od úvahy súdu, preto plný úspech je daný úspechom v základe nároku) a preto každý z nich má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.